

prosba o radu

Vložil TEREZKA - 28/02/2010 11:31

Starám se doma o dceru, která skoro dva roky pila. Začala pít, když jí řekli, že nemůže mít svoje děti. Bydlela v té době s manželem a tchyní. Nevšimla jsem si toho. Při návštěvě se chovala normálně, jen mi bylo divné, že stále říká, že jí po operaci není dobře, že nemůže do práce. Pak už to vyvrcholilo její agresivitou a napadáním tchyně. Na léčení jít nechce, že prý to zvládne sama. Přestěhovala se ke mně, ale nevím si rady, nevím kde dělám chybu. Hlídám ji aby si nic nekoupila, nemá u sebe peníze. Přesto využije každou malou příležitost, aby si něco koupila. Připadám si jako četník, někomu kontrolovat kabelku atd. Je nepořádná, lítostivá, často se válí jen v posteli. Jsem zoufalá. Je jí 38 let, ještě by si mohla dát život do pořádku a adoptovat dítě. Neporadí někdo, má někdo lepší zkušenosti co dělat, jak jí z toho dostat. Díky moc

=====

Re: prosba o radu

Vložil Květa - 28/02/2010 15:17

Terezko,
příčinou neúspěchu jakékoliv reakce ke změně Vaší dcery je to první slovo, které jste napsala. Jsou to věci, které si myslí skoro každý, že pomůžou (když nám na někom hodně záleží a trápíme se, že si ničí život), ale tak to nefunguje a už vůbec ne u člověka, kterému je 38 let. Můj syn měl necelých 18 a musela jsem z pozice starání se, přejít k účinnějším postojům - spíše motivujícím, aby syn vstoupil do kola změny. Už sama poznáváte, že tudy asi cesta nevede. Chtělo by to zajít k lidem, kteří se touto profesí zabývají. Jsou i zařízení pro rodiče i blízké osoby takto nemocných lidí. Někde fungují i anonymní skupinky, kde uvidíte, že nejste v tak vyčerpávajících a někdy zoufalých situacích sama a dozvíte se mnoho užitečných informací, jak a kdy se postavit k různým situacím.
Přeju hodně úspěchů.

=====

Re: prosba o radu

Vložil Květa - 28/02/2010 15:57

Ještě jsem Vám chtěla Terezko napsat, budete-li potřebovat a chtět, tak se zase ozvěte.

=====

Re: prosba o radu

Vložil Květa - 01/03/2010 09:28

Jsem tu ještě do třetice, možná Vás Teresko zaskočila moje odpověď, ale veřte, že takhle byste mohla onemocnět i vy a sice psychicky. Takhle se to nedá dlouho utáhnout.
pokuste se dceři říct, že jí máte ráda, že jí chcete pomoci, ale musí i ona něco pro to udělat, že jste se až do teď pokusila o něco co nepomáhá a tedy, že začnete znova. Navrhněte jí aby se šla poradit do

ambulantní poradny AT a vy, že jí také ráda pomůžete. Podporovat, že ji už dále ale nebudete. Když si s ní takto promluvíte držte se toho a stále se k tomuto rozhodnutí vracíte. Vaše dcera vytasí všechny možné zbraně, které závislý člověk používá, ale Vy se nedejte s tím, že je to jediná cesta v před. Bylo by ale nasnadě zajít do míst, jak už jsem Vám psala. A do fóra chodte také a pište o všem co potřebujete a cítíte, nebojte se toho, taky jsem se neměla komu svěřit (s manželem nebyla řeč, maminka byla ležící a mojí dobří známí nemohli tuto komplikovanou situaci asi pochopit a taky jsem se za to styděla).

Přeju hodně úspěchů, Květa

=====

Re: prosba o radu

Vložil ivlik - 01/03/2010 11:27

---

připojuji se ke Květě,takhle to opravdu nejde do nekonečna a navíc vás to vysává a na koho se pak vaše dcera obrátí pokud vy nebudete moct?A bude schopná ona?Dostanou jí z toho odborníci ne vaše tolerance.

=====

Re: prosba o radu

Vložil Terezka - 01/03/2010 19:13

Děkuji moc za příspěvky k mé prosbě o radu. Je mi jasné, že musím začít něco dělat, že tolerovat alkohol a žít tak velké díě není dobrá věc. Zkusím zde vyhledat nějaké odborníky, kteří mi řeknou co dělat. Kdysi jsem sice měla jiný problém, starala jsem se o nemocnou, později nemohoucí matku. Kdo to nezažil, neví co to je. Též mne z toho psychického problému dostali odborníci. Asi to jinak nejde. Díky za přátelské rady.

=====

Re: prosba o radu

Vložil Květa - 02/03/2010 09:59

Mám radost paní Terezko, že jste se na problém podívala tak jak píšete. Moc přeju, abyste dala Vaší dceři šanci řešit svou nelehkou situaci jiným způsobem než-li tím, co ji táhne ještě více ke dnu. Máte za sebou první rozhodující krok. Neotálejte tedy s dalším a taky nezapomínejte na věci z kterých jste se dokázala těšit před tím, než jste zjistila v čem Vaše dcera „lítá“.

Zase se ozvěte.

=====

Re: prosba o radu

Vložil VLASTA.VANOUS - 12/03/2010 15:09

AHOJ JAK SE DAŘÍ?

=====

Re: prosba o radu

Vložil Pavlína - 18/04/2010 04:20

Dobrý večer, trápí mě, nebo spíš mám problém s alkoholem. Vydržím celé měsíce (konkrétně 2 nebo max.3) nepít, ani na oslavách nebo jýných příležitostech. Ale pak si koupím víno nebo pivo, někde si doslova tajně zalezu a nemohu přestat. Dopadlo to tak, že si platím navíc podnámem, abych měla při této příležitosti kam jít. Mám velice dobré zaměstnání, jinak krásný vztah a opravdu moc hodné rodiče. Dalo by se i říci, že si tou odpornou hrůzou kompenzuji tolik štěstí, které si ani nezasloužím. Víím, že tímto jednáním mohu velice snadno přijít o všechno. Došla jsem k závěru, že si asi sama nepomohu. Mohu požádat o Váš názor zda jsem alkoholička a co v případě kladné odpovědi dál? Děkuji. Pavlína

=====

Re: prosba o radu

Vložil Pepino - 18/04/2010 19:03

Ahoj Pavlino, jsem na tom naprosto stejně. víš, holka, přiznejme si, že jsme alkoholici, ale nechce se nám to přiznat. pořád si říkáme, co když nejsme, příště to vyjde, dám si pozor, ale to říkáme několik dní a týdnů, až vše odezní. Pak je jen otázka času, že si dáme vínko, jednou to yjde, podruhé už ne. Pak to neumíme zastavit, je to tak? Za mne - já tuším a už vím předem, že dnes to bouchne a přestože v sobě cítím riziko, neodpustím si víno, pak se propíchnu a držím 1-2 dny. Pojdme se povzbuzovat, at nám to vydrží. Měli bychom na léčbu, ale pořád to odkládáme. Napiš, zda to tak máš a můžeme si psát a sdělovat své prožitky. Pepino

=====

Re: prosba o radu

Vložil Hana - 19/04/2010 14:13

Ahoj Pepino a Pavlino. Váš problém je podobný, nechci říct stejný. Možná váháte s řešením a hledáte všechny možnosti, jak si odůvodnit, že mezi závislé "zatím" nepatříte. Pokud můžu poradit, nečekejte. Postupem času těch příležitostí bude stále víc a bude pak mnohem obtížnější, tu situaci řešit. Mám muže, který na tom byl podobně asi pět let. Taky jsem si říkala, no jo, jednou za dva měsíce se opije do němoty, to není žádný problém. Postupem času to bylo každý měsíc, dnes je závislý úplně a aby toho nebylo málo, k alkoholu se přidaly i léky. Svou závislost si samozřejmě nepřiznává. Tak, jako si ji nepřiznáváte vy v současné době, kdy pijete jen občas. Řešte svůj problém včas. A dřív, než se stanete nesnesitelnými pro své blízké a také sami sobě. Hodně štěstí :-)

=====

Re: prosba o radu

Vložil Pavlína - 20/04/2010 00:49

Ahoj Pepíno, díky za odpověď. Jo, jo máš přesně pravdu...pořád a denně na to myslím, celý den jsem v pohodě, mám plno práce a pak přijde večer a začne to přemlouvání sama sebe. (hrůza, otázky typu, ještě mají otevřeno tak si tam zaskočím pro pár piv..., nebo mám jít do bytu kde budu sama, furt a furt...) A pak to bouchne, pustím se do toho a nevím kdy přestat! Přestanou mě všichni a všechno zajímat, všechno mě bolí, sotva lezu, je to horší než chřipka a stejně to zas někdy zopakují... Nevím, když půjdu do léčebny tak přestanu mít to senza zaměstnání. Ale takhle v delším časovém rozpětí nebude, už vůbec nic....Dostala jsem kontakt na jednu psychiatricku tak tam zajdu. Měl by jsi udělat to samé, pokud to cítíš jako já. Jenže, víš nikdo nemávne kouzelným proutkem a bude vše ok, pevná vůle...to je to jediné a já to v sobě zatím nenašla. Muži jsou v těchto rozhodovacích záležitostech a vůli podstatně silnější!!

Pavlína

Re: prosba o radu

Vložil Pavlína - 20/04/2010 00:57

Hanko díky za radu a Tvou zkušenost, ale víš to peklo co pak nastává je velmi těžce ovladatelné. Vlastně vůbec a manžel Tě může sebe víc milovat a stejně toto se stane prvořadou předností před všemi a vším. Ano půjdu, ale tady asi rady nepomohou, člověk musí sám STRAŠNĚ MOC CHTÍT.
:unsure:

Re: prosba o radu

Vložil Hana - 20/04/2010 14:27

Ahoj Pavlíno. Já moc dobře vím o čem je řeč. Prošla jsem protialkoholní léčbou, stejně jako můj muž, před cca 15ti lety. Velmi dobře znám důsledky a je mi jasné, že já nezmůžu nic,pokud on sám nechce. Poznala jsem na vlastní kůži, co to obnáší, přestat z vlastního rozhodnutí pít. A stejně jako Ty, jsem se k tomu vrátila, jen abych ty pocity nemusela prožívat znovu.Ale čím víc se to oddaluje, tím je potom těžší přestat.Tenkrát se mi snad rozsvítilo v hlavě a šla jsem na léčení. Byla to těžká zkušenost a spousta trápení,ale dnes říkám, díky za ně, protože jsem to zvládla. Držím Ti palečky a snad se správně rozhodneš i Ty :-)

Re: prosba o radu

Vložil Pavel Sýkora - 20/04/2010 14:54

Pavlíno, Tvoje věta "starám se doma o dceru.....je jí 38 let" mi trochu nahání husí kůži. Chápal bych, kdyby jí bylo 8, ale 38? Jestli jí máš ráda, musíš být tvrdá. Následující postup: psychiatrická ambulance - ambulantní léčba závislosti. Pokud neuspěje ambulantní léčba tak potom psychiatrická léčebna. Nekompromisně, jinak alou z baráku. Píšu z vlastní zkušenosti. Taky jsem měl problémy, přišel o práci....a pil. Dlouho a intenzivně. A nechal se živit manželkou s výmluvama, že jsem nemocný, že mi

není dobře, že jsem unavený atd. Až mi byl rodinou (manželka, rodiče, dcera) položen "núž na krk", tak potom jsem absolvoval 3 měsíce v léčebně a 8 let už nepiji (ani nealkoholické pivo). Manželství se mi sice potom stejně rozpadlo, ale dneska jsem v pohodě, se všemi mám výborný vztah, jsem úspěšný v práci, co dodat. Ale kdyby nepadly slova "buď se půjdeš léčit nebo se seber a táhni", tak jsem tu dneska už asi nebyl. Dcera se prostě musí léčit, alkoholismus je nemoc a málokdo se vyléčí sám. Ale musíš ji přesvědčit, že se musí léčit, ne že musí přestat pít. Nepít vydrží každý alkoholik (já vydržel i půl roku), ale potom ten návrat je o to horší. Ale musíš být tvrdá a nekompromisní.

=====

Re: prosba o radu

Vložil Hana - 20/04/2010 21:13

Ahoj Pavle. Palec nahoru, že jsi to takhle zvládl. Jak jsem tady už psala, mám problém se svým mužem. Dříve byl tzv. kvartální alkoholik. Nyní pije téměř denně a navíc k tomu bere léky. Pokud s tím přestane, má silné abstinenci příznaky. Hledala jsem pomoc u odborných lékařů. Domluvila jsem schůzku a muž mi slíbil, že za ním spolu půjdeme. Pouze slíbil. Ale nešel. Rada odborníka byla, že pokud se sám nerozhodne jít léčit, mám mu dát na vybranou, tak, jako jsi dostal Ty. Dlouho jsem nad tímto krokem váhala. Přestože tenhle život je peklo, přece jen jsem se bála, že raději odejde. Ani nevím proč. Lékař říkal, že by se mi ulevilo, protože takový život mě jen ničí. Řekla jsem mu tedy, že buď se půjde léčit nebo půjdeme každý svou cestou. Řekl mi, že se odstěhuje. Je v tom namočený tak moc, že pro flašku opustí rodinu a zřejmě i zaměstnání, protože v něm má už také problémy. Moc bych chtěla aby byl takový, jako dřív. A věř mi, nějaký ten rok s tím už bojuju. Nějak mi ale dochází síly. Víím, že až muž odejde, nezbavím se strachu. Stále budu přemýšlet, co s ním bude dál, jak nakonec skončí. Možná bych nad tím měla mávnout rukou a říct si, že si vybral sám. Ale neumím to. Kéž by se manžel rozhodl stejně jako Ty. Ale to je jen moje přání, k jehož splnění nemůžu už nijak přispět a on sám nechce. Přeji Ti hodně štěstí v životě :-)

=====

Re: prosba o radu

Vložil Liba - 22/04/2010 05:36

Pavlíno, alkoholička jsi, kvartální. Já tak taky pila. Intervaly se budou zkracovat, rodina to pozná, začnou problémy..... Neutečeš před chlastem, dostane Tě. Alkoholismus můžeš mít vrozený, je to nemoc, kdyby jsi měla rakovinu, tak pokládáš za normální ji léčit, tak to udělej i s touto nemocí. Chraň si své rodinné štěstí, svůj život. Nepřeji Ti, abys zažila peklo s pitím, jako já. Náhodou jsem se z toho dostala, píši fakt náhodou, protože pak ze dna se dostávat, to je nadlidský výkon, spousta lidí to nezvládne. Dá se žít bez pití hezký život.

=====

Re: prosba o radu

Vložil Pavel - 22/04/2010 11:26

Pavlíno, jediný způsob jak z toho problému vybědnout, je vyjít s pravdou ven a začít se léčit. Pokud máš opravdu výborné zaměstnání, výborné rodiče a výborný vztah, tak to všichni pochopí a budou ti

držet palce. Pokud to nebudeš řešit, máš 100% jistotu, že časem o tu výbornou práci, výborný vztah, i výborné rodiče přijdeš. Je určitě lepší důvěru neztratit, než ji těžce získávat zpátky. Když jsem před 8 lety vyšel z léčebny, neměl jsem práci, byt ani peníze. Jediné co jsem měl bylo rozpadající se manželství a dluhy. Dneska mám všechno, výbornou práci, peníze, dům, psa, výborný vztah s rodiči, dcerou, bývalou manželkou, a to všechno jen díky tomu, že jsem našel odvahu postavit se chlastání. A právě proto, že jsem přestal lhát a to hlavně sám sobě. A své současné partnerce jsem na prvním rande vyklopil, že jsem alkoholik, a dneska jsme spolu 6 let ve fantastickém vztahu. Nebát se, nelhat....problémy se musí řešit když je na to ještě síla, za čas může být pozdě. Hodně štěstí.

=====

Re: prosba o radu

Vložil Pepino - 22/04/2010 12:59

Pavlíno, díky za odpověď, myslím, že se můžeme chytit za ruce a vzájemně si pogratulovat. Máš skvělé zaměstnání, právě tak jako já, které upřednostňujeme, možná se na to vymlouváme. Je zřejmé, že bychom o něj přijít mohli, tato společnost neakceptuje alkoholismus jako nemoc. Asi si odůvodňujeme, proč nechceme na 3 měsíce do léčebny. Nejhorší na tom všem je, co máme též společné, pořád přemýšlet, zda při další "společenské" příležitosti to vydržím, přežiji, myslíš na to doma i v práci a neseš si ten problém trvale. Pro mne je hrozné po každé pijatice přemýšlet, co jsem kde vyvedl, co jsem řekl, kdo mne viděl, co si myslí. Ženy se s pitím více schovávají, nejsou tolik vidět na veřejnosti. Řekl jsem rodině, že pokud ještě jednou, jdu na ambulantní s Antabusem, pokud ještě poté, 3 měsíce. Je to šílený ortel, ale asi je to jediné. Zkoušel jsem Nešporovu větu - dnes ne, snad zítra - držet ji stále dokola, ani to nepomáhá. Jakmile pomine strach z ostudy, hromadí se to v nás znovu, až kotel praskne. Pepino

=====